

АПОСТОЛЬСЬКИЙ ЛИСТ У ФОРМІ «MOTU PROPRIO»

SACRAMENTORUM SANCTITATIS TUTELA

**РИМСЬКОГО АРХІЄРЕЯ ІВАНА ПАВЛА ІІ, ЯКИМ
ПРОГОЛОШУЮТЬСЯ НОРМИ ЩОДО НАЙВАЖЧИХ
ЗЛОЧИНІВ, ЗАРЕЗЕРВОВАНИХ ЗА КОНГРЕГАЦІЄЮ
ДОКТРИНИ ВІРИ**

Охорона святості святих таїнств, особливо Пресвятої Євхаристії та покаяння, а також збереження вірних, покликаних до участі в Царстві Господньому, у дотриманні шостої заповіді Декалогу, вимагають, для досягнення спасіння душ, «що для Церкви завжди має бути найвищим законом» (Кодекс Канонічного Права, кан. 1752), аби сама Церква застосувала свою душпастирську турботу, щоб запобігти небезпеці порушень.

Уже в минулому мої попередники, дбаючи про святість святих таїнств, зокрема покаяння, видавали відповідні апостольські конституції, як-от: конституція папи Бенедикта XIV *Sacramentum poenitentiae* від 1 червня 1741 р [1]; також канони Кодексу Канонічного Права, проголошеного в 1917 р., разом з їхніми джерелами, за допомогою яких були встановлені канонічні санкції проти таких злочинів, були спрямовані на ту ж мету [2].

У новіші часи, щоб уберегтися від цих та подібних до них злочинів, Верховна Священна Конгрегація Доктрини Віри, інструкцією *Crimen sollicitationis*, скерованою 16 березня 1962 року до всіх патріархів, архієпископів, єпископів та інших ординаріїв місця «також

східного обряду», встановила порядок, як адміністративний так і процесуальний, якого слід дотримуватися в цих справах, оскільки судову компетенцію щодо них було доручено виключно цій Конгрегації. Слід пам'ятати, що ця інструкція мала силу закону, з моменту як Римський Архієрей, згідно кан. 247 §1 Кодексу Канонічного Права, проголошеного в 1917 р., головував у Конгрегації Доктрини Віри, а отже, інструкція була виразом його особистої влади. Кардинал, що очолював конгрегацію в той час, виконував лише функції секретаря.

Блаженної пам'яті Римський Архієрей Павло VI підтвердив судову та адміністративну компетенцію щодо процедури «згідно з власними нормами виданими та затвердженими» апостольською конституцією про Римську курію *Regimini Ecclesiae universae* від 15 серпня 1967 р [3].

Нарешті, моєю владою в Апостольській конституції *Pastor bonus*, проголошеній 28 червня 1988 р, я виразно постановив: «[Конгрегація Доктрини Віри] судить злочини проти віри та найтяжчі злочини вчинені як проти моралі, так і в служінні таїнств, про які їй повідомляють, і якщо необхідно, проголошує або накладає канонічні санкції згідно з нормами

як загального, так і власного права» [4]. У такий спосіб я підтвердив і уточнив судову компетенцію Конгрегації Доктрини Віри як Апостольського Трибуналу.

Після того, як я затвердив *Положення про перевірку доктрин* [5], необхідно було, однак, детальніше визначити, як «найтяжчі злочини, скоєні проти моралі та у служінні таїнств», щодо яких залишається виключна компетенція Конгрегації Доктрини Віри, так і спеціальні процесуальні норми «для проголошення або накладення канонічних санкцій».

Цим моїм апостольським листом, поданим у формі *motu proprio*, я завершив цю роботу, а отже, ним я проголошую *Норми щодо найтяжчих злочинів зарезервованих за Конгрегацією Доктрини Віри*, розділені на дві частини: перша містить *Основні норми*, а друга – *Процесуальні норми*. Я наказую всім зацікавленим особам сумлінно й уважно їх дотримуватися. Ці норми набувають чинності закону в день їх проголошення.

Незважаючи на будь-яке противне положення, навіть гідне особливої згадки.

Рим, при соборі Святого Петра, 30 квітня, пам'ять святого Папи Пія V, 2001 року, XXIII рік мого понтифікату.

ІВАН ПАВЛО II

[1] Benedictus PP. XIV, *Constitutio Sacramentum Poenitentiae*, 1 Iunii 1741, in *Codex Iuris Canonici*, Pii X Pontificis Maximi iussu digestus, Benedicti Papae XV auctoritate promulgatus, *Documenta, Documentum V*, in AAS 9 (1917) Pars II, 505-508.

[2] Cfr. *Codex Iuris Canonici anno 1917 promulgatus*, cann. 817, 2316, 2320, 2322, 2368 § 1, 2369 § 1.

[3] Cfr. Paulus PP. VI, *Constitutio Apostolica Regimini Ecclesiae universae*, De Romana Curia, 15 augusti 1967, n. 36, in AAS 59 (1967) 898.

[4] Ioannes Paulus PP. II, *Constitutio Apostolica Pastor bonus*, De Romana Curia, 28 iunii 1988, art. 52, in AAS 80 (1988) 874.

[5] *Congregatio pro Doctrina Fidei, Agendi ratio in doctrinarum examine*, 29 iunii 1997, in AAS 89 (1997) 830-835.